

Κείμενο

[Ίσες επαγγελματικές ευκαιρίες]

Είναι γενικώς αποδεκτή η άποψη ότι σε όλους θα πρέπει να παρέχονται ίσες ευκαιρίες, ακόμα κι αν δεν μπορεί να υπάρξει **ισότητα** στην κατανομή του πλούτου. Ένας σημαντικός τομέας, λοιπόν, στον οποίο υπάρχει μεγάλη ανισότητα όσον αφορά στην αντιμετώπιση των ανθρώπων είναι ο επαγγελματικός χώρος. Όμως, ισότητα στις επαγγελματικές ευκαιρίες δε σημαίνει ότι ο καθένας θα μπορεί να κάνει όποια δουλειά θελήσει, ανεξάρτητα από τις ικανότητές του. Η ιδέα ότι θα μπορεί όποιος θέλει να γίνει οδοντογιατρός ή χειρουργός, ακόμα κι αν δεν μπορεί να συντονίσει τις κινήσεις των χεριών του, είναι προφανώς **παράλογη**. Ισότητα στις ευκαιρίες σημαίνει ίσες ευκαιρίες για όλους όσοι έχουν τα σχετικά προσόντα και τις ικανότητες για τη συγκεκριμένη δουλειά. Βέβαια, θα μπορούσε να θεωρηθεί άνιση μεταχείριση το γεγονός ότι ορισμένοι άνθρωποι είχαν την τύχη να γεννηθούν με καλύτερο γενετικό δυναμικό από άλλους ή να κάνουν καλύτερες σπουδές κι έτσι να έχουν το προβάδισμα στον φαινομενικά ισότιμο συναγωνισμό της αγοράς εργασίας.

Ωστόσο, η ισότητα των ευκαιριών στον εργασιακό χώρο συνήθως θεωρείται ως μία από τις ενέργειες για την **ενίσχυση** της ισότητας σε διάφορους τομείς, όπως στις ευκαιρίες πρόσβασης στην εκπαίδευση. Το αίτημα για ίσες ευκαιρίες στον εργασιακό χώρο ξεκινά από τον ρατσισμό και τις διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα, διακρίσεις που επικρατούν σε μεγάλο βαθμό σε ορισμένα επαγγέλματα. Οι υπέρμαχοι των ίσων ευκαιριών στην επαγγελματική αναζήτηση υποστηρίζουν πως όλοι όσοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα θα πρέπει να έχουν την ίδια μεταχείριση, όταν αναζητούν εργασία. Καμιά διάκριση δε θα πρέπει να γίνεται με βάση τη φυλή ή το φύλο του ανθρώπου, εκτός από τις πολύ **σπάνιες** περιπτώσεις στις οποίες η φυλή ή το φύλο μπορεί να θεωρηθούν προσόντα σχετικά με τη συγκεκριμένη δουλειά.

Ορισμένοι, όμως, ας τους πούμε εξισωτικούς, δεν αρκούνται στην απαίτηση ίσης μεταχείρισης στις αιτήσεις για εργασία. Ισχυρίζονται επιπλέον ότι είναι σημαντικό να εξαλειφθούν οι υπάρχουσες ανισορροπίες σε συγκεκριμένα επαγγέλματα, όπως για παράδειγμα στον δικαστικό κλάδο, στον οποίο υπάρχουν περισσότεροι άντρες παρά γυναίκες. Βέβαια, η μέθοδος που χρησιμοποιούν, για να αποκαταστήσουν τις υπάρχουσες ανισορροπίες, είναι γνωστή ως αντίστροφη διάκριση. Δηλαδή το να προσπαθεί κανείς στις προσλήψεις να δίνει προτεραιότητα σε άτομα από ομάδες που θεωρούνται μη προνομιούχες. Σκοπός αυτής της άνισης

μεταχείρισης είναι να **επιταχυνθεί** η διαδικασία της κοινωνικής ισότητας, δημιουργώντας βέβαια, προσωρινά τουλάχιστον, μια άλλη ανισότητα!

N. Warburton (1999). *Φιλοσοφία -Τα βασικά ζητήματα*. Αθήνα: Περίπλους, 113 - 115 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 - 100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Ποιες είναι, κατά τον συγγραφέα οι αντιλήψεις των λεγόμενων «εξισωτικών»; (60 – 80 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2. Ποια είναι η συλλογιστική πορεία (επαγωγική ή παραγωγική) που ακολουθεί η συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο (Είναι γενικώς... εργασίας) του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1α. Να γράψετε ένα αντώνυμο για καθεμιά από τις λέξεις του κειμένου με την **έντονη γραφή: ισότητα, παράλογη, ενίσχυση, σπάνιες, επιταχυνθεί.**

(μονάδες 5)

Γ1β. Να γράψετε μία πρόταση με καθεμιά από τις αντώνυμες λέξεις που επιλέξατε, έτσι ώστε να γίνεται φανερό η σημασία τους.

(μονάδες 5)

Γ2. Τι δηλώνει, κατά την άποψή σας, ο συγγραφέας με τη χρήση του θαυμαστικού στην τελευταία παράγραφο (Ορισμένοι ...ανισότητα!) του κειμένου;

(μονάδες 5)